

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.817 van 12 februari 1998
in de zaak A. 53.914/VII-12.261.**

In zake : Johny DE R00,
die woonplaats kiest bij
Advocaat N. AERNOUDTS,
kantoor houdende te WONDELGEM,
Pieter Cieterslaan 5

tegen :

1. de bestendige deputatie van de provincie-
raad van WEST-VLAANDEREN,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN DE VYVER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Eglantierlaan 1, bus 22.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Johny DE R00
op 6 oktober 1993 heeft ingediend om de nietigverklaring
te vorderen van :

1. het besluit van 18 februari 1993 van de bestendige
deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen
waarbij hem het verder exploiteren van 690 mest-
varkens te Tielt, Wingensesteenweg 81, wordt geweig-
erd;
2. het besluit van 29 juli 1993 van de minister vice-
president van de Vlaamse regering en Vlaams minister
van Leefmilieu en Huisvesting houdende wijziging, op
beroep van verzoeker, van bovenvermeld besluit van
de bestendige deputatie en houdende weigering van de
vergunning tot uitbreiding van zijn varkenshouderij
met 1.300 mestvarkens tot een totaal van
2.300 mestvarkens;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. BAERT;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 januari 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat N. AERNOUDTS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat W. MULS die, loco Advocaat J. VAN DE VYVER verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Ontvankelijkheid van de vordering gericht tegen het eerste bestreden besluit.

Overwegende dat de beide verwerende partijen terecht aanvoeren dat het beroep gericht tegen het eerste bestreden besluit onontvankelijk is, omdat het

tweede bestreden besluit in de plaats van dat besluit is gekomen;

2. Gegrondheid van de vordering gericht tegen het tweede bestreden besluit.

2.1. Overwegende dat het bestreden besluit steunt op twee motieven, namelijk, enerzijds, het feit dat de ligging van de betrokken stallen niet beantwoordt aan de afstandsregel vervat in artikel 357 van het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen, en, anderzijds, het niet gewaarborgd zijn van een ecologisch verantwoorde afzet van alle door de inrichting geproduceerde dierlijke mest;

2.2. Overwegende dat ambtshalve dient vastgesteld te worden dat met het arrest nr. 52.260, inzake de v.z.w. Koninklijk Verbond der Belgische Schuttersverenigingen, van 16 maart 1995, bedoeld besluit van 7 januari 1992 door de Raad van State werd vernietigd; dat derhalve, gelet op de terugwerkende kracht van de na het instellen van voorliggend beroep tussengekomen vernietiging, het eerste motief onwettig is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker in het vierde onderdeel van het eerste middel aanvoert dat de ecologisch verantwoorde mestafzet, in tegenstelling tot hetgeen in het bestreden besluit wordt voorgehouden, wel degelijk gewaarborgd is; dat de tweede verwerende partij dit betwist;

2.3.2. Overwegende dat de Raad van State geen bepaling bekend is die ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing voorschreef dat de aanvrager van

een milieuvergunning bij zijn aanvraag documenten diende te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten diende over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting te produceren dierlijke mest; dat het meststoffendecreet van 23 januari 1991 op voormeld tijdstip geen regels bevatte met het oog op het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag noch verbodsbepalingen die aanleiding konden geven tot het weigeren van een dergelijke vergunning; dat blijkens voormeld decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan zoals ze toen golden vier mestafzetmogelijkheden voorhanden waren : het opbrengen op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde of in aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden door een door de Mestbank erkend vervoerder en, tenslotte, afname door de Mestbank; dat de overheid derhalve niet de bevoegdheid bezat om bij wege van het weigeren van een milieuvergunning een toekomstig exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van een of meer van die wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 29 juli 1993 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting houdende wijziging, op beroep van Johny DE R00, van het besluit van 18 februari 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij hem het verder exploiteren van 690 mestvarkens te Tielt, Wingensesteenweg 81, wordt geweigerd en houdende weigering van de vergunning tot uitbreiding van zijn varkenshouderij met 1.300 mestvarkens tot een totaal van 2.300 mestvarkens.

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf februari 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.